Røyksignaler

Medlemside for Norsk Indian Klubb

Solskinn på Gardermoen

Arne Bjørn Hoel

Årets Gardermoracet ble en festdag for oss motorsport sinteresserte,- og en gedigen suksess for gutta i NVMC Motorsport.

I 2009 var vi tre medlemmer fra Norsk Indian Klubb som tok turen til Gardermoen for å se på arrangementet til NVMC Motorsport. I solskinn, damp og røyk fikk vi fornemmelsen av de glade 50-årene på norske travbaner, og hva var vel mer naturlig enn å gjenta besøket nå i 2010.

Jungeltelegrafen i Norsk Indian Klubb hadde informert om at onsdag 19.mai burde man ta turen til betongbanen på gamle Gardermoen. Det dukket opp en del Indianere og noen av våre rødmalte HD-venner, men tilskuerantallet var ikke avskrekkende. Hvis dette arrangentet blir en årviss tradisjon bør NVMC-medlemmene virkelig komme seg avgårde til et fantastisk arrangement.

Det hyggeligste med slike arrangement er å møte gamle kjente, og i solskinnet var det både gjensyn med "gamle" venner og oppfriskning av gamle minner. Hva er vel bedre enn lyden av sinte maskiner og lukten av høyoktan?

Rødmalt Harley ankommer. Kim Jarre på sin 1937 Knuckle

MASTER leder an nedover rakstrekket

Gardermoen Memorial er ikke noe løp, men en oppvisning. Det ble kjørt i klassene TT klasse Oldtimers, TT klasse Classic og Enduro. På slike oppvisninger kjører man med en MASTER som skal kjøre først og sørge for at farten er akseptabel. Det er ikke lov til å kjøre forbi en MASTER, og forbikjøring ellers skal bare skje på langsiden. Noen av rytterne hadde store problemer med å forholde seg til reglene, og dette er ikke akseptabelt om dette arrangementet skal kunne fortsette.

Det hele gikk pent og pyntlig for seg, men i enduro-klassen var det en velt i første oppvisning, og en hekting i svingen i andre oppvisning. Resultatet ble en skadet arm. Sånt kan skje, men det gikk vel rimelig bra med både fører og sykkel.

Det ble kjørt to heat i de tre klassene, og det var vel mer lyd enn fart, Carl Henrik? For bilene var det bare en rett-fram akselrasjonsprøve der Eirik Bøle's GB hadde mest lyd, og mest fart. Dessverre hadde ikke GB'n nok bensin til mer enn ett drag.

Etter oppvisningene var det grilling, og hyggelig prat rundt syklene. For min egen del ble dette en skikkelig gjensynsaften, og det er å håpe at Reidar Hellgren, Tore H.Brattlie, Bjørn Næss og ikke minst ulykkesfuglen Trond Bull Enger viderefører tradisjonen med Memorial Gardermoen . Vi i Norsk Indian Klubb gir dere en stor takk og ros for dette arrangementet, og vi tar gjerne med oss teltene og kommer i 2011. Fint om Bjørn Næss kan holde grillen varm.

Arne Bjørn Hoel

Ragnar Egil Bakken

1948 - 2010

Det var en fryktelig beskjed vi fikk om kvelden mandag 14 juni. Ragnar Bakken er død. Under laksefiske i Namsen skjedde en ulykke og Ragnar ble funnet død i elva.

Ragnar var en av de mest markante personlighetene i norsk veteranmotorsykkelmiljø og hadde venner i hele Norden, i Europa og Amerika. Alle kjente ham og alle hadde en mening om ham. I vårt Indianmiljø var han den personen som hadde det største nettverket av alle. Ragnar brant for ting og kunne leve intenst i perioder. En Indian kunne restaureres i løpet av en kort periode med glød og iver.

Norsk Indian Klubb's idé ble utformet på Ragnars hytte på Losna og her skulle også klubben ha sin årlige Hill Climb i forbindelse med Summer Meet. Som ressursperson i klubben har Ragnar hatt kun hatt verv i valgkommitéen, men har betydd uendelig mer som nettverksbygger. Uten ham ville klubben utvilsomt fått en tyngre start.

Ragnar Bakkens første Indian var en 1937 Chief, i originalutførelse. Denne var hans varemerke i mange år og ble tiltalt som "Gammel Chiefen" Senere har det kommet mange andre sykler til samlingen og den siste anskaffelsen var en 1940 Indian Four. Dessverre skulle han ikke få anledning til å kjøre denne eller hans andre stolthet; en Indian 1910.

Undertegnede traff Ragnar først på begynnelsen av åttitallet, i forbindelse med løp og treff i NVMC's regi, og som nybakt Indianeier kunne man få mange nyttige tips og kontakter fra denne bergverksingeniøren fra Jessheim. Ragnar gikk etter noen år inn i en periode med mindre aktivitet på motorsykkelfronten og viet mer tid til sportslige sysler, maraton, skiløping og sykling. Men på begynnelsen av nittitallet var mannen tilbake på motorsykkelen igjen, og nå ble det årlige turer med gjengen til setra på Losna. Noen foreslo å kalle denne turen for "Losna Hill Climb", på grunn av de siste bratte kilometerene opp fra hovedveien. Slik oppstod begrepet "Losna Hill Climb".

Onsdag 23 juni ble Ragnar Bakken bragt til hvile i Hovin Kirke ved Jessheim. Norsk Indian Klubb var godt representert og Arne Bjørn Hoel holdt en gripende tale i kirken. Fra Sverige hadde sentrale personer funnet veien; bl.a. Jørgen og Bror Sundberg, Leif Jostrand og flere andre. Det ble også bragt kondolanser og blomster fra Australia.

Ragnar Bakken etterlot seg kone, to sønner og fem barnebarn. Vi lyser fred over Ragnars minne.

Stein Fossheim

Skåne Rundt på åttitallet. Ragnar Bakken ytterst til høyre